

foretage Forbedringer af nogen Art. Tværtimod, maa man netop se sig om efter nye Indtægter og nye Udviklingsmuligheder. Paa samme Maade mener jeg det maa være med Hensyn til Staten.

Jeg vil i saa Henseende gerne straks sige, at dette Spørgsmaal om en Havn ved Hanstholm er ikke et Lokalspørgsmaal, det er ikke et Spørgsmaal, som alene angaar Thy, eller som alene angaar Jylland, det er et Spørgsmaal, som angaar hele vort Land. For det gælder Udviklingen af vort Fiskerierhverv, det gælder Udviklingsmuligheder for mange af Danmarks unge. Havnen ved Hanstholm er paabegyndt, og dette Arbejde maa ikke standses, før det er færdigt, og der maa efter min Opfattelse endda sættes mere Kraft paa det, end der hidtil har været.

Det var allerede i Tresserne, at man begyndte at tale om en Havn derovre. Der har været nævnt forskellige Steder, men allerede paa det Tidspunkt begyndte man at tale om en Havn ved Hanstholm, hver Gang der har været Tale om at bygge Havne, men saa er Sagen blevet udskudt. Den første Havn, der kom, var en Havn ved Frederikshavn paa Østkysten af Jylland, den næste var en Havn ved Esbjerg helt nede mod Syd, den næste var Skagenshavnen og den næste igen Thyborøn. Derefter kom det endelig saa vidt, at der her i Rigsdagen blev bevilget Penge til en Havn saavel ved Hirtshals som ved Hanstholm. Saa blev Hanstholm Havn igen skudt ud, og det var Hirtshals Havn, man begyndte at bygge.

Hanstholm er vel egentlig det Sted, hvor den første Havn burde være bygget. Det er det Sted, udfor hvilket Fiskeribankerne ligger, dem, man søger hen til fra andre Havne, det er derhen, baade Nordmænd og Svenskere kommer, fordi der er saa stor en Fiskerigdom; saa længe der ikke er Havn ved Hanstholm, har man alt for langt at sejle for at komme ind med Fangsten.

Man er allerede begyndt paa Havneanlægget deroppe, og man er gaaet i Gang med at ekspropriere store Arealer, ja, hele Byen er eksproprieret, saaledes at Staten der har bundet en Kapital paa halvanden Million Kroner. Det var saaledes, at Folk maatte flytte ud af deres Huse, som blev overtaget af Staten; Folk maatte leje eller selv bygge andre Steder. Der staar en Mængde Huse, som nu er beboet af de Arbejdere, som er kommet til Hanstholm i Anledning af Havnens Bygning. Der er allerede anvendt 2 Mill. Kr. paa For-

arbejder, og der er tilvejebragt en hel Del Materiel samt opkørt en Mængde Ral, og man er begyndt at bygge den første Mole ud i Havet.

Jeg kan ikke tænke mig, at det kan være den danske Rigsdags Mening at standse et saadant Arbejde, der allerede har kostet saa meget og er saa vidt fremskredet, som Tilfældet er. I alt Fald kan man — det vil jeg gerne sige, ligesom ogsaa det ærede Medlem Hr. Vanggaard udtalte det forleden —, hvis et saadant Arbejde skal standses, ikke gøre det ved ingen Bevilling at opføre paa Finansloven, det maa da ske ved en Lov; Rigsdagens Medlemmer maa være medbestemmende i saa Henseende, for at man ikke skal komme ind paa at lovgive paa Finansloven. Forholdet kunde ellers blive det, at man, naar man vedtog en Lov i Rigsdagen, slet ikke kunde være vis paa, at den blev bragt til Udførelse, idet man kunde forhindre dens Udførelse ved ikke at foreslaa Pengene bevilget paa Finansloven. Jeg vil meget advare imod, at man kommer ind paa den Fremgangsmaade.

Endvidere vil jeg spørge, om det kan stemme med Tingets Værdighed, at man i 1924 standser Arbejdet paa en Havn, som man har vedtaget enstemmigt i 1917, og siger: Nu kan vi ikke mere indlade os paa det; det, vi gjorde i 1917, var forkert, nu maa vi høre op. Jeg vil vægre mig ved at tro, at noget saadant kan finde Sted.

Der har været nævnt, at Fuldførelsen af denne Havn vilde koste 25—30 Mill. Kr., det har været fremme i Pressen, hele Sommeren har man skrevet en Del om dette Spørgsmaal. Men dette Tal er ganske fantastisk. I 1917, da Havnen blev vedtaget, var Bekostningen anslaaet til 11,4 Mill. Kr., og efter Beregninger, som er foretaget i Sommer af Ingeniør Fibiger, der skal bygge Havnen, vil Udgiften nu andrage 18 Mill. Kr. Der er anvendt 1,5 Mill. Kr. til Ekspropriation, og der er allerede anvendt 2 Mill. Kr. derude; naar man trækker disse 2 Mill. Kr. fra de 18 Mill. Kr., bliver det altsaa 16 Mill. Kr., der endnu er Tale om og ikke 25 eller 30 Mill. Kr. Man vil forstaa, at naar man i 1917 anslog Omkostningerne til 11,4 Mill. Kr. og nu anslaaer dem til 18 Mill. Kr., skyldes det ikke en Fejl ved Beregningen, den holder godt nok Stik, men det skyldes Pengenes synkende Værdi.

Jeg ved vel, at det er vanskelige Tider i økonomisk Henseende, Men et saadant Arbejde bør ikke standses, vi bør have Fremsyn. I vanskelige Tider maa man tage den Slags Opgaver op for at indvinde nye